

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak w sprawie T-62/08 ThyssenKrupp przeciwko Komisji.

Skarga wniesiona w dniu 13 lutego 2008 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-65/08)

(2008/C 92/82)

Język postępowania: hiszpański

Skarga wniesiona w dniu 6 lutego 2008 r. — Nuova Terni Industrie Chimiche przeciwko Komisji

(Sprawa T-64/08)

(2008/C 92/81)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: N. Díaz Abad)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Strony

Strona skarżąca: Nuova Terni Industrie Chimiche SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: T. Salonicco, G. Pellegrino, G. Pellegrino, G. Barone, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że zaskarżona decyzja jest niezgodna z prawem i stwierdzenie nieważności tej decyzji w całości, jako że uznaje ona sporny środek za pomoc państwa, podczas gdy stanowi on w istocie zgodną z prawem kontynuację środka, na podstawie którego państwo włoskie przyznało spółce Terni (oraz jej następcom prawnym) odszkodowanie za wyłączenie w latach 1962–1963 należących do niej elektrowni,
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania,
- tytułem żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności decyzji, w zakresie w jakim decyzja:
 - (a) stanowi, że Włochy naruszyły art. 88 ust. 3 traktatu WE, przyznając w sposób niezgodny z prawem pomoc państwa na rzecz ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche;
 - (b) stanowi, że pewne kwoty podlegają odzyskaniu od ThyssenKrupp, Cementir i Nuova Terni Industrie Chimiche, i w konsekwencji;
 - (c) nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie tych kwot wraz z odsetkami;
- tytułem dalszego żądania ewentualnego stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji, w zakresie w jakim nakazuje Włochom niezwłoczne odzyskanie pomocy państwa wraz z odsetkami, ponieważ takie odzyskanie narusza ogólną zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty są takie same jak w sprawie T-62/08 ThyssenKrupp przeciwko Komisji.

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 5 grudnia 2007 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 w sprawie kontroli koncentracji przedsiębiorstw (sprawa nr COMP/M.4685 Enel/Acciona/Endesa),
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga dotyczy decyzji Komisji C (2007) 5913 wersja ostateczna z dnia 5 grudnia 2007 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 (*) (sprawa nr COMP/M.4685 Enel/Acciona/Endesa). Komisja uznała w zaskarżonej decyzji, że skarżąca naruszyła art. 21 rozporządzenia nr 139/2004, uzależniając nabycie wspólnej kontroli nad spółką Endesa przez Enel i Acciona od szeregu warunków, zważywszy, że warunki te są niezgodne z art. 28, 43 i 56 WE i z tego względu naruszają w sposób niezgodny z prawem wyłączną kompetencję Komisji do decydowania w przedmiocie koncentracji o wymiarze wspólnotowym. Ponadto Komisja zobowiązała skarżącą do zrezygnowania z warunków uznanych za sprzeczne z prawem wspólnotowym.

Na poparcie żądań skarżąca podnosi po pierwsze, że Komisja nie ma kompetencji do wydania zaskarżonej decyzji w ramach postępowania na podstawie art. 21 rozporządzenia nr 139/2004. Zdaniem skarżącej, jeśli Komisja uważa, że państwo członkowskie naruszyło art. 21 rozporządzenia nr 139/2004, powinna ona wszcząć postępowanie w sprawie uchybienia zobowiązaniom na podstawie art. 226 WE.

Po drugie skarżąca podnosi, że zaskarżona decyzja nie została uzasadniona, jako że Komisja nie zbadała względów bezpieczeństwa publicznego, na których rząd hiszpański oparł się w ramach art. 21 ust. 4 rozporządzenia nr 139/2004, wydając przepisy dotyczące publicznej oferty nabycia spółki Endesa przez Enel i Acciona.